

Sygn. akt: I C 1198/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 24 października 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2012 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 10.507,27 złotych (dziesięć tysięcy pięćset siedem złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.022,00 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1198/12

UZASADNIENIE

Powód P. W. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 12 909,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07.04.2011 r. do dnia zapłaty tytułem szkód poniesionych w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 27.04.2009 r., w tym kwotę:

4 007,27 zł tytułem zwrotu utraconych zarobków,

1 748,49 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

1 153,60 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy i opieki,

6 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Wniósł również o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 27.09.2009 r. w C. doszło do wypadku drogowego, w którym został poszkodowany, zaś sprawca wypadku miał wykupioną polisę odpowiedzialności cywilnej u stropy pozwanej. Wskazał także, iż wskutek powyższego wypadku doznał obrażeń ciała w postaci złamania przezkrętarzowego kości udowej lewej oraz złamania trzonu kości udowej lewej, a następnie został przewieziony na Oddział (...) Urazowej Szpitala im. (...) w L., gdzie przebywał od dnia 27.09.2009 r. do dnia 30.09.2009 r. Uzasadniał poza tym, że został skierowany do leczenia operacyjnego na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej Wojewódzkiego Szpitala (...) w L., gdzie przebywał

w okresie od 30.09.2009 r. do 05.10.2009 r. oraz przeszedł zabieg operacyjny polegający na zastosowaniu stabilizacji śródspikowej uda lewego przez długi gwóźdź krętarsowy. Argumentował również, iż po operacji musiał poruszać się za pomocą kul łokciowych bez obciążania operowanej kończyny przez minimum osiem tygodni, co dwa dni musiał zmieniać opatrunki i brać silne leki, w tym przeciwbólne, zaś w okresie od 19.01.2010 r. do 21.01.2010 r. był ponownie hospitalizowany w celu operacyjnego usunięcia śruby blokującej w lewym udzie. Powód podniósł nadto, że z uwagi na doznane obrażenia nie mógł chodzić do pracy i pobierał świadczenie rehabilitacyjne przez okres 6 miesięcy, przy czym w okresie od 28.03.2010 r. do 25.06.2010 r. w wysokości 90% wynagrodzenia, a za okres od 26.06.2010 r. do 23.09.2010 r. w wysokości 75% wynagrodzenia. Według powoda, przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 12 000,00 zł w świetle powyższych okoliczności i stwierdzonego przez konsultanta medycznego pozwanego towarzystwa ubezpieczeń 12% trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, jest niewspółmierne do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy.

Powód podał także, iż z uwagi na możliwość samodzielnego poruszania się tylko przy pomocy kul oraz zalecenia nieobciążania chorej nogi przez długi okres po przebytych zabiegach operacyjnych, musiał korzystać z pomocy osób trzecich w wykonywaniu podstawowych, codziennych czynności oraz przy dojazdach do lekarzy oraz szpitala, która była okazywana przez jego matkę oraz siostrę A. C. przez okres od dnia 16.11.2009 r. do 15.02.2010 r., zaś przyznane z tego tytułu odszkodowanie przez stronę pozwaną w kwocie 1 680,00 zł jest zbyt niskie i powinno zostać zwiększona o kwotę 1 153,60 zł. Powód podniósł nadto, że strona pozwana powinna mu zwrócić koszty dojazdów związanych z leczeniem i rehabilitacją oraz koszty przejazdu osób bliskich w celu odwiedzin i sprawowania opieki nad nim, zaś koszty te wyliczył na kwotę 1 748,49 zł. Odnośnie roszczenia odszkodowawczego z tytułu zwrotu utraconych zarobków, powód argumentował, że skutek niewykonywania pracy przez określony okres w wyniku leczenia skutków urazu, nie otrzymał dodatkowej nagrody rocznej za 2009 r. i 2010 r. w łącznej wysokości 4 007,27 zł, która to kwota wchodzi w zakres przysługującego mu świadczenia odszkodowawczego.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że ponosi odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 27.09.2009 r. z tytułu polisy ubezpieczenia OC. Wskazała także, iż w związku ze zgłoszeniem szkody, przeprowadzono postępowanie likwidacyjne, w trakcie którego na podstawie zebranej dokumentacji medycznej ustalono rozmiar krzywdy doznanej przez powoda, przyznając mu zadośćuczynienie w kwocie 12 000,00 zł. Według strony pozwanej, powyższe świadczenie z tytułu zadośćuczynienia w pełni odpowiada skutkom przedmiotowego wypadku komunikacyjnego, ma charakter całościowy oraz uwzględnia wszelkie urazy, cierpienia fizyczne i psychiczne doznane przez powoda. Odnośnie roszczenia w zakresie zwrotu utraconych zarobków, strona pozwana podniosła, że powód nie wykazał, że suma dochodzona z tego tytułu jest korzyścią, którą z dużym prawdopodobieństwem by osiągnął, gdyby nie zaistnienie powyższego wypadku komunikacyjnego, co czyni wskazane roszczenie bezzasadnym. W przypadku roszczenia obejmującego dodatkowe koszty opieki i pomocy udzielanej powodowi w trakcie choroby przez osoby trzecie, strona pozwana podała, że przyznane z tego tytułu świadczenie w kwocie 1 680,00 zł w całości wyczerpuje roszczenie z tego tytułu. Natomiast co do roszczenia dotyczącego zwrotu kosztów przejazdu powoda do placówek medycznych, jak i dojazdu osób bliskich w celu odwiedzin i sprawowania opieki nad powodem, strona pozwana argumentowała, że powód w ogóle nie udowodnił poniesionych kosztów z tego tytułu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.09.2009 r. powód P. W. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, w którym został poszkodowany. Sprawca powyższego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. w W..

dowód: akta szkody nr 2010/017134/W27/WROO

przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

Wskutek przedmiotowego zdarzenia powód, liczący wówczas 24 lata, doznał złamania przekrętarsowego kości udowej lewej i złamania trzonu kości udowej lewej.

Bezpośrednio po zdarzeniu został przewieziony do Szpitala im. (...), gdzie przebywał w okresie od dnia 27.09.2009 r. do dnia 30.09.2009 r., a następnie został skierowany do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L. celem leczenia operacyjnego, gdzie przebywał na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej w okresie od dnia 30.09.2009 r. do dnia 05.10.2009 r., przechodząc zabieg operacyjny polegający na stabilizacji śródspikowej długim gwoździem krętarsowym. Po wypisaniu ze szpitala powód przez około 5 miesięcy poruszał się o kulach łokciowych i wymagał stosowania leków, w tym leków przeciwbólowych. Do marca 2010 r. leczył się w poradni ortopedycznej. W okresie od dnia 19.01.2010 r. do dnia 22.01.2010 r. powód ponownie przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w L., gdzie na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej przeszedł zabieg operacyjny usunięcia śruby blokującej. Powód po wyczerpaniu zasillku chorobowego pobierał przez okres 180 dni świadczenie rehabilitacyjne w związku z występującą jeszcze wówczas niezdolnością do pracy, przy czym w okresie od dnia 28.03.2010 r. do dnia 25.06.2010 r. wysokość świadczenia wynosiła 90% wynagrodzenia, zaś w okresie od dnia 26.06.2010 r. do 23.09.2010 r. wysokość świadczenia wynosiła 75% wynagrodzenia. Wskutek urazu przebytego wskutek powyższego zdarzenia komunikacyjnego powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 12%.

dowód: kserokopie kart informacyjnych z leczenia szpitalnego z dnia 29.09.2009 r.,

05.10.2009 r., 22.01.2010 r. k 8 – 10

kserokopia historii choroby powoda w poradni ortopedycznej k 11 – 12

kserokopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 11.03.2010 r. k 13

kserokopia decyzji o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego z dnia

15.03.2010 r. k 14

przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

Powód po wypisaniu ze szpitala przeprowadził się do swoich rodziców, gdzie zamieszkiwał około 5 miesięcy w okresie, kiedy miał ograniczoną zdolność samodzielnego poruszania się, gdyż chodził wówczas o kulach. Przez okres pobytu u rodziców powód wymagał opieki i pomocy przy wykonywaniu zwykłych czynności życia codziennego, której udzielały mu jego matka E. W. i siostra A. C.. W okresie od dnia 05.10.2009 r. do dnia 16.11.2009 r., kiedy powód nie był w stanie samodzielnie wstać z łóżka, siostra powoda opiekowała się powodem od godzin rannych do godz. 15.00, zaś matka powoda opiekowała się nim w godzinach późniejszych. Pomoc udzielana powodowi polegała na pomocy w siadaniu, wstawaniu, zrobieniu zakupów, przyrządzaniu posiłków, ubieraniu się, utrzymaniu codziennej higieny, podawaniu leków. Natomiast od dnia 16.11.2009 r. do 15.02.2010 r. pomoc udzielana powodowi przez wskazane osoby bliskie polegała na robieniu zakupów, przyrządzaniu posiłków i przewożeniu powoda do placówek medycznych w celu odbycia wizyt lekarskich, przy czym pomoc sprawowana przez matkę powoda w tym okresie zajmowała jej około 1 godz. dziennie, natomiast siostrze powoda około 3 godz. dziennie. W okresie zamieszkiwania przez powoda u rodziców w trakcie leczenia skutków urazu, jego siostra nie pozostawała w zatrudnieniu i nie wykonywała pracy zarobkowej, zaś jego matka pozostawała w zatrudnieniu, jednak nie potrzebowała zwalniać się pracy w okresie wykonywania pracy zarobkowej, bowiem wówczas opiekę nad powodem sprawowała jego siostra.

dowód: kserokopia oświadczenia E. W. i A. C. k 17

przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

W chwili przedmiotowego wypadku komunikacyjnego powód był zatrudniony przez (...) S.A. w L.. W związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim w okresie od 27.09. do 31.12.2009 r. powód nie otrzymał dodatkowej nagrody rocznej za 2009 r. w wysokości 2 521,74 zł brutto (1 757,17 zł netto). Natomiast w związku z przebywaniem na

zwolnieniu lekarskim w okresie od 01.01.2010 r. do 27.03.2010 r. powód nie otrzymał dodatkowej nagrody rocznej za 2010 r. w wysokości 3 229,71 zł brutto (2 250,10 zł netto).

dowód: kserokopie pism (...) S.A. z dnia 04.08.2011 r. oraz z dnia

23.06.2010 r. k 19 – 20

przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

Powód w trakcie pobytów w szpitalu w L. i w szpitalu w L. wielokrotnie był odwiedzany przez najbliższych członków rodziny, którzy przyjeżdżali ze swojego miejsca zamieszkania w C. samochodem powoda marki A. (...). Powód w trakcie leczenia wożony był przez siostrę powyższym samochodem do Szpitala w L. oraz wielokrotnie do placówek medycznych w celu odbycia wizyt lekarskich.

dowód: przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

Powód przed wypadkiem prowadził aktywny tryb życia, uprawiał rekreacyjnie sport – bieganie, natomiast wskutek doznanego urazu musiał zrezygnować z aktywności wymagającej większego wysiłku, w tym biegania, gdyż przy większym obciążeniu odczuwa dolegliwości bólowe lewej nogi.

dowód: przesłuchanie powoda P. W. k 43 – 44

Powód, za pośrednictwem firmy (...) sp. j. we W.” zgłosił stronie pozwanej pismem z dnia 14.07.2010 r. roszczenia z tytułu skutków zdarzenia komunikacyjnego z dnia 27.09.2009 r. W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana na podstawie orzeczenia własnego konsultanta medycznego ustaliła u powoda powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 12%. W piśmie z dnia 13.08.2010 r. strona pozwana poinformowała powoda o przyznaniu i wypłacie na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 12 000,00 zł. Następnie powód, za pośrednictwem firmy (...) sp. j. we W.”, w piśmie z dnia 29.11.2010 r. zgłosił stronie pozwanej kolejne roszczenia, domagając się zwrotu utraconych zarobków w kwocie 1 757,17 zł, kosztów dojazdów w kwocie 1 748,49 zł, kosztów pomocy i opieki sprawowanej przez jego matkę i siostrę w trakcie leczenia w kwocie 2 833,60 zł oraz dopłaty do zadośćuczynienia w kwocie 6 000,00 zł. Strona pozwana w piśmie z dnia 07.03.2011 r. powiadomiła powoda o wypłacie na jego rzecz odszkodowania w kwocie 1 680,00 zł z tytułu opieki osób trzecich, uwzględniając sprawowanie opieki w wymiarze 240 godzin łącznie przy stawce 7 zł za 1 godzinę opieki. Natomiast pozostałe roszczenia uznała za bezzasadne oraz nieudowodnione.

dowód: akta szkody nr 2010/017134/W27/WR00

kserokopia pisma strony pozwanej z dnia 13.08.2010 r. k 15

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnieniu.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż kwestia odpowiedzialności pozwanego towarzystwa ubezpieczeń za skutki wypadku z dnia 27.09.2009 r. z tytułu polisy OC sprawcy zdarzenia komunikacyjnego pozostawała poza polem stron, zaś powodowi zostały wypłacone już określone świadczenia odszkodowawcze. Nadto strona pozwana uznała słuszność co do zasady roszczeń powoda o wypłatę zadośćuczynienia oraz wypłatę wynagrodzenia z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie nad powodem w trakcie leczenia urazu, przyznając określone kwoty z powyższych tytułów. Niemniej jednak powód kwestionował wysokość otrzymanych świadczeń pieniężnych, uznając, że nie wyczerpują w pełni jego roszczeń i nie odpowiadają poniesionej przez niego krzywdzie i szkodzie, domagając się również zwrotu kosztów przejazdów do placówek medycznych i zwrotu utraconych zarobków.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd

może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy), stanowiąc rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Pomimo tego, że przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi należy kierować się przy ustalaniu wysokości należnego świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, to jednak w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i doktrynie prawa zostały wypracowane pomocne wskazówki pozwalające na dokonanie odpowiednich ustaleń. Biorąc pod uwagę niewymierny charakter szkody niemajątkowej, zadośćuczynienie stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień psychicznych i fizycznych, przy czym wysokość takiego świadczenia powinna stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość jednakże nie nadmierną w stosunku do rozmiaru doznanej krzywdy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000 r., sygn. akt III CKN 582/98) Nadto decydujące znaczenie przy ustaleniu rozmiaru szkody niemajątkowej na osobie mają takie przesłanki jak rodzaj uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2004 r., sygn. akt II CK 131/03).

Z dokumentacji lekarskiej powoda wynika, że wskutek przedmiotowego zdarzenia drogowego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania przekrętarzowego kości udowej lewej i złamania trzonu kości udowej lewej. Leczenie urazu wymagało trzykrotnej hospitalizacji przez łączny okres 9 dni. Z całą pewnością odczuwalne dolegliwości bólowe wymagające stosowania środków farmakologicznych i ograniczenia w zdolności samodzielnego poruszania się przez kilka miesięcy stanowiły znaczną niedogodność dla powoda. Rozmiar jego cierpień fizycznych i psychicznych musiał być zatem istotny, jak również długotrwały, bowiem przez około 5 miesięcy podlegał leczeniu i musiał poruszać się o kulach, nadto wymagał wówczas opieki osób trzecich, która sprawowana była przez jego matkę i siostrę, a następnie pozostawał na zasilku rehabilitacyjnym. Niewątpliwie trudności w samodzielnym poruszaniu się, konieczność pomocy przy najprostszyc czynnościach życia codziennego, takich jak codzienna higiena, spożywanie posiłków, zmiana odzieży stanowiły dla powoda znaczny dyskomfort. Jak wynika z przesłuchania powoda, uraz odniesiony wskutek powyższego wypadku komunikacyjnego miał ujemne konsekwencje dla jego dotychczasowej aktywności życiowej, bowiem odczuwalne dolegliwości bólowe przy większym wysiłku nie pozwalają mu cieszyć się uprawianiem sportu – bieganiem. Nadto, jak wynika z ustaleń lekarza konsultanta strony pozwanej, czego powód nie kwestionował, wskutek powyższego wypadku doznał on trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 12%.

Uwzględniając zatem całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po wypadku, długotrwałość leczenia, konieczność hospitalizacji, stopień natężenia dolegliwości bólowych, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, ujemne następstwa dla jego sytuacji życiowej, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 18 000,00 zł. Biorąc pod uwagę, że strona pozwana spełniła już część świadczenia w wysokości 12 000,00 zł, zasądono od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń dalszą kwotę 6 000 zł z tytułu zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wynikłe wszelkie z tego powodu koszty. Zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić osobie poszkodowanej poniesione przez nią koszty leczenia, koszty dojazdu do właściwych placówek medycznych w ramach procesu leczenia, koszty opieki i pomocy sprawowanej przez osoby trzecie w trakcie choroby, a także utracone zarobki.

Powód domagał się zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych. Roszczenie powoda obejmowało koszty przejazdu do szpitala i innych placówek medycznych samego powoda, jak i osób najbliższych w celu odwiedzin w szpitalu. Wprawdzie powód nie udowodnił precyzyjnie kosztów poniesionych na przejazdy, ani ilości przejazdów, niemniej jednak z całokształtu okoliczności sprawy wynika, iż powód, zamieszkujący w C., dojeżdżał do L. i L. do szpitala i innych placówek medycznych w celu odbycia konsultacji medycznych w trakcie leczenia. Dojazdy takie z całą pewnością wiązały się z koniecznością poniesienia kosztów. Jednakże z uwagi na to, że nie jest możliwe ścisłe udowodnienie wysokości powyższych kosztów, to Sąd zdecydował się skorzystać z uprawnienia określonego w art. 322 k.p.c. i zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. W

ocenie Sądu, po wszechstronnym przeanalizowaniu wszelkich aspektów sprawy, zasadnym jest przyznanie powodowi z tytułu kosztów dojazdów zwianych z leczeniem oraz przejazdów osób bliskich w celu odwiedzin i sprawowania opieki kwoty 500,00 zł. Natomiast dalej idące powództwo z tego tytułu, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Sąd uwzględnił również powództwo w zakresie roszczenia obejmującego zwrot utraconych zarobków. Z przedłożonych przez powoda pism pracodawcy (...) S.A. z dnia 23.06.2010 r. i 04.08.2011 r. wynika, że otrzymałby on za 2009 r. i 2010 r. za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim łączną kwotę dodatkowej nagrody rocznej w wysokości 5 751,45 zł brutto (4 007,27 zł netto). Z przesłuchania powoda wynika, że świadczenie z tytułu dodatkowej nagrody rocznej wypłacane przez (...) S.A. ma charakter regulaminowy a nie uznaniowy, zaś jedyną przesłanką nieotrzymania przez powoda powyższego świadczenia pracowniczego był okres przebywania przez niego na zwolnieniu lekarskim w związku z niezdolnością do pracy, będącą następstwem leczenia skutków urazu doznanego w wypadku z dnia 27.09.2009 r. Co więcej treść powyższych pism potwierdza wskazane okoliczności. Tym samym przyczyną utraty przez powoda przedmiotowych dochodów są okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność strona pozwana. Roszczenie o zwrot utraconych zarobków w dochodzonej pozvem kwocie 4 007,27 zł netto, podlegała zatem uwzględnieniu.

Natomiast roszczenie o zapłatę dalszej kwoty z tytułu zwrotu kosztów pomocy i opieki w kwocie 1 153 zł było bezzasadne. W ocenie Sądu, przyznana dotychczas i wypłacona powodowi przez stronę pozwaną z tego tytułu kwota 1 680,00 zł w pełni wyczerpuje wskazane roszczenie. Powód wiąże swoje roszczenie z tego tytułu z opieką i pomocą sprawowaną nad nim przez jego matkę i siostrę. Niemniej jednak, jak wynika z przesłuchania powoda, w trakcie wykonywania opieki nad nim jego siostra i matka nie utraciły z tego tytułu żadnych dochodów. Siostra powoda była wówczas osobą bezrobotną, zaś jego matka opiekowała się nim dopiero po przyjeździe z pracy zarobkowej po godz. 15.00. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd uznał, że wypłacona dotychczas powodowi kwota z tego tytułu jest wystarczająca i w pełni zaspokaja jego roszczenie w tym zakresie. Dlatego też powództwo w części obejmującej żądanie zasądzenia dopłaty kosztów pomocy i opieki w trakcie leczenia, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przyznanie powodowi dalszych świadczeń odszkodowawczych w łącznej kwocie 10 507,27 zł, na którą składają się:

kwota 6 000,00 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia,

kwota 4 007,27 zł tytułem zwrotu utraconych zarobków,

kwota 500,00 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych samego powoda i jego bliskich w celu odwiedzin powoda.

Natomiast powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 7 kwietnia 2011 r. zgodnie z żądaniem pozwu. Wówczas odsetki ustawowe były już wymagalne od poszczególnych roszczeń powoda, bowiem ostatnia decyzja strony pozwanej w zakresie rozpoznania zgłoszonych przez powoda roszczeń została wydana w dniu 07.03.2011 r.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W niniejszej sprawie zaszyły okoliczności uzasadniające dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów procesowych stron. Powództwo P. W. zostało uwzględnione w stosunku do zgłoszonego początkowo żądania w 81%, natomiast strona pozwana utrzymała się ze swoimi żądaniami w 19%. Koszty powoda to: opłata sądowa od pozwu w kwocie 646 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Koszty strony pozwanej to kwota 2 417 zł z tytułu zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Po wzajemnym zbilansowaniu kosztów stron przy uwzględnieniu stosunku, w jakim utrzymały się za swoimi żądaniami, strona pozwana powinna zwrócić powodowi koszty procesu w kwocie 2 022,00 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.